

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513211158
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513211158.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Námestie M. Benku 9, proti žalovanému: U. D., A.. XX. X. XXXX, bytom v O. E. Č.. XX, v konaní o zaplatenie 50,50 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 08.11.2013 č.k. 18C/451/2013-18 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 50,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 35,88 eur, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 19,38 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimíra Kána, advokáta do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca uplatnil zaplatenie 50,50 eur titulom úhrady cestovného vo výške 0,50 eur a sumy 50,- eur z dôvodu nepreukázania sa platným cestovným lístkom, keďže žalovaný cestoval dopravným prostriedkom žalobcu bez platného cestovného lístka. Podľa § 115a ods. 1, 2 O.s.p., nakoľko išlo o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. S poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov súd prvého stupňa žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď uzavrel, že žalovaný ako cestujúci pri nástupe na cestu dopravným prostriedkom žalobcu nesplnil svoju povinnosť zakúpiť si platný cestovný lístok, z čoho vyplýva jeho povinnosť uhradiť cestovné vo výške 0,50 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 50,- eur, teda spolu vo výške 50,50 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na to, že ide o drobný spor a uplatnené trovy konania zo strany žalobcu považoval za neprimerané k priznanej pohľadávke. Pri aplikácii tohto ustanovenia prihliadol aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré žalobcu viedli k uplatneniu na súde, na postoj a správanie sa žalovaného a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci. Uzavrel, že pokiaľ ide o charakter pohľadávky, predmetom konania je vymáhanie cestovného a nakoľko žalovaný dobrovoľne nesplnil svoju zmluvnú povinnosť uhradiť cestovné, neostávalo žalobcovi iné, ako obrátiť sa so svojím nárokom na súd, preto s týmto podaním bola nevyhnutne spojená aj povinnosť uhradiť súdny poplatok, v danom prípade vo výške 16,50 eur. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, žalobca tieto žiadal priznať vo výške 87,88 eur, teda vo výške vyššej ako je žalovaná suma. Súd prvého stupňa vychádzal z poznatkov z rozhodovacej činnosti o tom, že advokát zastupuje

žalobcu v obdobných veciach v desiatkach až stovkách iných sporov, nejde teda len o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva pre danú vec. Vzhľadom na totožný právny problém je prácnosť jednotlivých administratívnych prác ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov podľa názoru súdu prvého stupňa značne znížená. Za účelné považoval (len) 2 úkony právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 písm. a), c) vyhl.č. 655/2004 Z.z., keďže pokus o zmier bol datovaný dňom 30.05.2011 a plná moc medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom je zo dňa 09.05.2013. Prihliadnuc k vyššie uvedeným okolnostiam uzavrel, že v prejednávanej veci za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia treba považovať trovy vo výške 1/3 - iny, čo v danom prípade činí 19,38 eur. Spolu preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 35,78 eur, pozostávajúcich z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 19,38 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to len voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby zmenil rozsudok v napadnutom výroku tak, že žalovanému uloží povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, pozostávajúce z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur. Uplatnil aj trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. na daný prípad a nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania. Je nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., avšak neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné posudzovať individuálne. S poukazom na iné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vytkol súdu prvého stupňa, že svoje rozhodnutie náležitým spôsobom neodôvodnil. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok, neprimeranými trovami sú také, ktoré niekoľko - násobne prevyšujú samotnú pohľadávku. Súd sa však nezaoberal výškou vzájomného pomeru trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Právo účastníka na zastupovanie advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007. Rozsah zníženia trov súdom prvého stupňa v danom prípade odporuje dobrým mravom, zníženie je nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané vzhľadom na to, že v dôsledku takéhoto rozhodnutia odporca neznáša trovy procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli.

Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení novely zák. č. 384/2008 Z.z., účinnej od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie cit. ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zaviedlo do nášho právneho poriadku podobne ako Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možnosť nepriznania alebo zníženia trov súdom, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané.

Aplikácia moderačného práva súdu ustanovená v § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy tak proti žalobcovi, ako aj proti žalovanému podľa toho, ktorý z nich by mal nárok na náhradu trov konania. Musí však byť splnená podmienka, že sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, zákon neustanovuje. Záver, že ide o neprimeranosť trov konania voči pohľadávke, je výsledkom voľnej úvahy súdu v prejednávanom prípade. Takisto je ponechané na voľnú úvahu súdu, či trovy zníži, alebo ich vôbec neprizná. Ako prvé a rozhodujúce

kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania by však mala byť účelnosť vynaložených trov konania, keďže až potom možno uvažovať o zohľadnení primeranosti trov.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS/125/2010 zo dňa 23.03.2010, z ktorého možno vyvodiť, že určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke, je výsledkom úvahy súdu, pričom neprimeranosť trov v podstate znamená, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Spomínané rozhodnutie tak vymedzilo posudzovanie primeranosti trov. Dôvodová správa k novele O.s.p. uskutočnenej zákonom č. 385/2008 Z.z. nie je pre súd záväzná.

Správne súd prvého stupňa primeranosť trov konania posudzoval v porovnaní s výškou priznanej istiny, čo možno vyvodiť z obsahu odôvodnenia rozhodnutia.

Správna bola úvaha súdu prvého stupňa o využití moderačného práva v danej veci, odvolávajúc sa na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne zdôvodnil. Súd prvého stupňa totiž znížil účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia žalobcu (58,58 eur), ktoré prevýšili pohľadávku priznanú súdom v tomto konaní, prihladnúc k predmetu sporu, ktorý je považovaný za drobný spor v zmysle ust. § 200ea O.s.p..

Pokiaľ súd prvého stupňa pri stanovení výšky trov konania vychádzal aj z charakteru uplatnenej pohľadávky, okolností, ktoré žalobcu viedli k jej uplatneniu, postoja a správaniu sa žalovaného a tiež prihliadol na okolnosti poskytovania právnej pomoci, aj podľa názoru odvolacieho súdu na tieto skutočnosti pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. možno prihliadať a aj z týchto dôvodov pristúpiť k zníženiu náhrady trov konania. Vzhľadom na totožný právny problém je aj podľa názoru odvolacieho súdu prácnosť jednotlivých administratívnych prác, ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci v jednotlivých veciach značne znížená. Vzhľadom na hromadné vybavovanie vecí sú určitým spôsobom znížené aj hotové výdavky.

Z uplatnených trov konania žalobcu správne súd prvého stupňa za účelne vynaložené považoval náklady spojené s úhradou súdneho poplatku vo výške 16,50 eur. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, tie žalobca vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, pokus o zmier zo dňa 30.05.2011 a podanie žaloby, vo výške 3 x 16,60 eur, 3 x režijný paušál vo výške 7,81 eur a 20 % DPH, spolu vo výške 87,88 eur.

Správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ za neúčelne vynaložené považoval trovy právneho zastúpenia, spojené s doručením pokusu o zmier zo dňa 30.05.2011 žalovanému, keďže ich vynaloženie nebolo nevyhnutné pre vedenie tohto súdneho sporu. Pre uplatnenie pohľadávky súdnou cestou totiž nebolo potrebné žalovaného vyzývať na jej zaplatenie. Z tohto dôvodu nejde o účelne vynaložené trovy konania. Navyše pokus o zmier je datovaný dňom 30.05.2011, teda z obdobia, kedy ešte žalobca nebol právnym zástupcom zastúpený, ako správne podotkol súd prvého stupňa.

Účelne vynaloženými trovami právneho zastúpenia sú tak trovy pozostávajúce z odmeny za 2 úkony právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 2 x 16,60 eur, čo činí 33,20 eur, režijný paušál 2 x 7,81 eur a 20 % DPH vo výške 9,76 eur, teda spolu vo výške 58,58 eur.

S poukazom na vyššie uvedené závery považuje odvolací súd priznanú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 19,38 eur za primeranú voči priznanej pohľadávke.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania účastníkov potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešný žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu nevznikli. Z týchto dôvodov odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.